

KULTURMILJÖUTREDNING 2024

Malin Clarke

GLOMMENS HAMN

Hallands län, Morups socken, Morups-Lyngen 2:40 m fl

RAPPORT KULTURMILJÖ HALLAND 2024:50

KULTURMILJÖ
HALLAND

EN DEL AV HALLANDS KULTURHISTORISKA MUSEUM

Stiftelsen Hallands Läns museer, Kulturmiljö Halland

Uppdragsverksamheten, Halmstad 2024

Kulturmiljöutredning

Bild framsida: Flygfoto över Glommens hamn. Hallands kulturhistoriska museum

Foto: Malin Clarke

Layout: Kulturmiljö Halland

Kartor ur allmänt kartmaterial © Lantmäteriet

Ärende nr ms2006/02316.

INNEHÅLL

Inledning.....	2	Konsekvensbedömning.....	14
Bakgrund och syfte.....	2	Sammanfattning av planförslag.....	14
Metod.....	2	Konsekvenser för kulturmiljön.....	14
Förutsättningar och skydd.....	2	Källor.....	15
Glommens historia.....	4		
Hamnbygge.....	4		
Bebyggelsen kring hamnen.....	6		
Beskrivning och karaktärisering.....	8		
Området.....	8		
Glommens hamn.....	9		
Kulturhistoriskt Sammanhang och värde.....	10		
Plats med tradition.....	10		
Glommens hamn.....	10		
Bostadsbebyggelsen.....	10		
Viktiga karaktärsdrag.....	11		
Karaktärsdrag och värdebärare i omgivningen:.....	11		
Karaktärsdrag och värdebärare i hamnen:.....	11		
Viktiga stråk och siktlinjer:.....	12		
Känslighet och tålighet.....	13		
Rekommendationer för varsamhet.....	13		

INLEDNING

Bakgrund och syfte

Kulturmiljö Halland har fått i uppdrag av Falkenbergs kommun att utföra en kulturmiljöutredning över Glommens hamn, Morups-Lyngen 2:40 m.fl.

Falkenbergs kommun arbetar med en detaljplan för hamn, verksamheter, hotell och bostäder i Glommen, ca 10 km norr om Falkenberg. Detaljplanen syftar till att säkerställa att hamnområdet även fortsättningsvis nyttjas för ändamålet småbåtshamn och fiskehamn och samtidigt öppna upp möjligheter för andra verksamheter, som till exempel handel, restaurang och hotell. Detaljplanen ska också möjliggöra för nya bostäder. Utredningen ska innehålla följande:

- En beskrivning av den befintliga bebyggelsen i området samt en redogörelse för platsens kulturvärden och karaktärsdrag.
- Kort historieberedning över Glommens hamn och dess indirekta närhet.
- Redogörelse över värdefulla landmärken, siktlinjer och stråk.
- Bedömning om hur nytillkommande bebyggelse anpassas till närliggande befintlig bebyggelse på bästa sätt samt vägledning inför utformning av planförslaget som helhet.

- Översiktlig bedömning av planförslagens påverkan på platsens kulturmiljövärden och konsekvenserna av detta.

Utredningen har utförts av bebyggelseantikvarie Malin Clarke, juni-augusti 2024. Konsekvensbedömningen har utförts februari 2026.

Metod

Området har undersökts på plats samt dokumenterats genom digital fotografering. En översiktlig historik har sammanställts för att belysa platsens betydelse i ett historiskt sammanhang. En fördjupad kulturhistorisk värdering har genomförts med utgångspunkt i Riksantikvarieämbetets plattform för kulturhistorisk värdering och värdebärande karaktärsdrag har därefter pekats ut. En konsekvensbedömning över förslaget har genomförts.

Förutsättningar och skydd

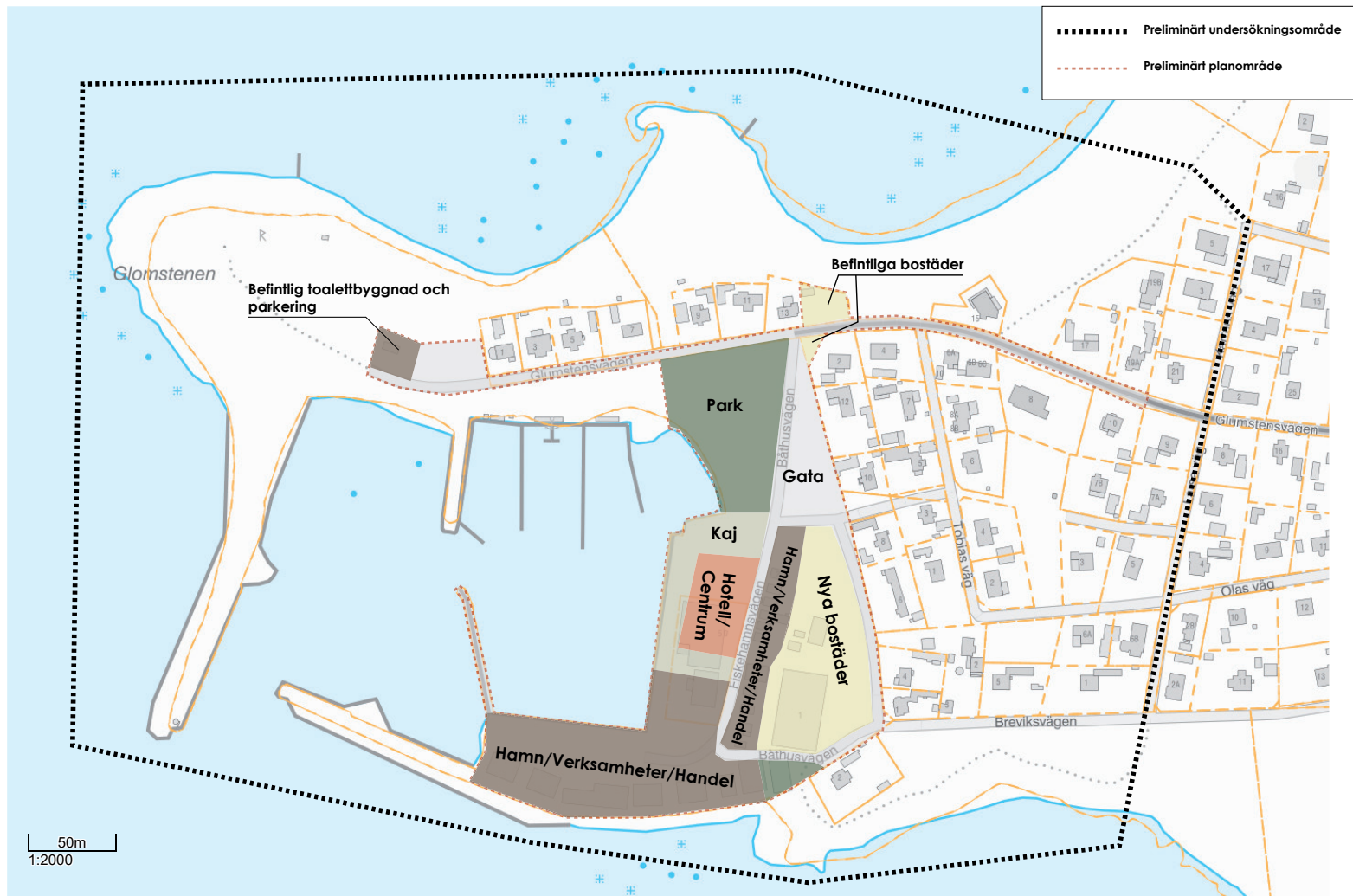
Kulturmiljölagen

I kulturmiljölagens inledande kapitel fastslås att ”det är en nationell angelägenhet att skydda och vårda kulturmiljön och ansvaret delas av alla. Såväl enskilda som myndigheter ska visa hänsyn och aktsamhet mot kulturmiljön. Den som planerar eller utför ett arbete ska se till att skador på kulturmiljön und-

viks eller begränsas”. Kulturmiljölagen skyddar även fornlämningar.

Plan- och bygglagen (8 kap)

Ur kulturmiljösynpunkt har kulturhistoriskt värdefull bebyggelse skydd genom plan- och bygglagen (PBL) All bebyggelse ska hanteras varsamt vid förändring enligt PBL 8 kap, 17 §. Hus utpekade i inventeringen är också att betrakta som särskilt värdefulla och får inte förvanskas enligt PBL 8 kap, 13 §. Vidare ska byggnadsverk som är särskilt värdefulla från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt underhållas så att de särskilda värdena bevaras enligt PBL 8 kap 14§.

Karta som visar undersökningsområdet samt planområdets utbredning vid uppdragets start. Plangränsen har därefter justerats. Källa: Falkenbergs kommun

GLOMMENS HISTORIA

Fiskeläget Glommen växte fram under sent 1800-tal och har fått sitt namn av det stora flyttblocket Glomstenen som ligger längst ute på udden i samhällets östra del. Stenblocket har tidigt fungerat som sjömärke, en slags föregångare till den närliggande fyren Morups tånge, och omnämns i de isländska sagorna som menar att Harald Hårdråde ska ha legat där med sin flotta på 1060-talet. Även den norska kungen Håkon Håkonsson sägs ha befunnit sig på samma plats med sin krigshär ca 200 år senare. Området kring Glumstenen omnämns även 1177 då bönderna i Faurås härad åläggs att låta Esroms kloster som ägde mark i området att nyttja "Glumstens skog" samt 1189 då påven stadsfäster Esroms klostrets rättigheter till Morup och "Glumstens wigh".

Även om Glommens hamn inte fanns före 1800-talets slut så har närområdet lång hävd som hamnläge. Söder om Glommen ligger en vik kallad Korshamn. Namnet är belagt sedan 1600-talet men ortnamnsförleden anses syfta på korsformade sjömärken som användes under medeltiden. Hamnen omges även av stenformationer som möjligen skulle kunna vara anlagda. Vid viken har man funnit ett vrak som är daterat till tidig medeltid och i närheten av Morups Tånge gjordes ett guldfynd från vikingatiden. Arkeologen Staffan von Arbin menar att platsen kan ha utgjort en strategiskt betydelsefull hamn under medeltiden (Arbin 2017). År 1841 började man uppföra en fyr på Morups tånge, vilken stod klar 1843.

Området i anslutning till Glommens hamn var före 1800-talets mitt så gott som obebyggt och utgjorde utmark tillhörande de närliggande hemmanen i Morups socken. Vid storskiftet 1792 avsatte man delar av kustområdet som tångtäkt för gårdarna. Bebyggelsen vid denna tid bestod av gårdar och torp. Det första fisket i området var kustnära fiske som antingen bedrevs av obesuttna så kallade strandsittare som saknade jord och var beroende av fisket som inkomst eller som ett komplement till jordbruket på gårdarna.

Hamnbygge

Under 1800-talets befolkningsökning krävdes nya former av försörjning då gårdarnas jordar inte räckte till och fler och fler yrkesfiskare tillkom. Fisket och handel via båttransporter fick större betydelse och i området kring nuvarande hamnen hade båtar börjat samlas. I slutet av 1800-talet väcktes frågan om att anlägga en ny hamn i Glommen. Vid samma tid avsatte Hallands

Kartutsnitt från delningskarta över Morups sockens utmark. I väster syns kustremsan med tångallmanningen. Det som idag är Glommen markeras som Morups tånge och var vid karteringen obebyggt. Nuvarande fyrplats ligger något söderut och längst i söder ligger Korshamn, platsen för en trolig medeltida hamn. Gårdarna ligger placerade inåt land, i utkanten mellan utmark och inägor.

hushållningssällskap medel för att utreda lämpliga hamnlägen mellan Varberg och Falkenberg. Chefen för södra Väg- och Vattenbyggnadsdistriktet, Anton Remmer, gjorde en utredning över förutsättningarna och pekade ut platsen söder om Glomudden som lämplig på grund av dess djup.

Hamnbyggnationen beviljades statligt stöd på 33 333 kr och de kringboende bönderna och fiskarna köpte aktier i det nybildade hamnaktiebolaget Glommens hamnaktiebolag. En del av aktierna finansierades genom dagsverke vid hamnbygget. Arbetet leddes av Henrik Holmberg och hamnen stod klar 1880. Två bågformade vågbrytare anlades för att skydda hamnen.

Hamnbygget gav möjlighet till ett utökad fiske med större djupgående båtar. Den möjliggjorde även för handel och varutransport. Redan i slutet av 1800-talet var hamnen i dåligt skick och vågbrytarna var för smala för att klara den kraftiga blåsten. 1892 förstördes en av vågbrytarna samt delar av innerhamnen i en storm. Hamnen fortsatte att förfalla och Glommens fiskare ansökte om olika typer av stöd för reparation, vilka avlogs. År 1913 inleddes en större ombyggnad som leddes av Kungliga väg- och vattenstyrelsen. Nya hamnpirar anlades och hamnen fylldes ut i den sydöstra delen. Hamnen stod klar 1919 och i samband med detta inrättades en livräddningsstation som användes fram till 1938 då den avvecklades och byggnaden såldes för att användas som båthus. År 1935 anlades en ny pir som skapade en innerhamn

Fiskebåtar och småbåtar vid hamnen 1958. Foto AB Flygtrafik, källa: Hallands kulturhistoriska museum

och samtidigt stensattes hamnen och vägen ned med smågatsten. På 40-talet anlades även försvarsvärn på pirarna. Hamnen har genom årens lopp stormskadats kraftigt ett flertal gånger vilket föranlett reparationer och förstärkningar. Bland annat efter stormen 1969, då kajkanten förstärktes med stålspons. På 1980-talet skedde ytterligare reparationer och år 1982 kom hamnen i kommunal regi.

1977 byggdes hamnen ut med en småbåtshamn söder om Glomudden.

Arbetslag vid ombyggnaden av hamnen 1914. Källa: Hallands kulturhistoriska museum

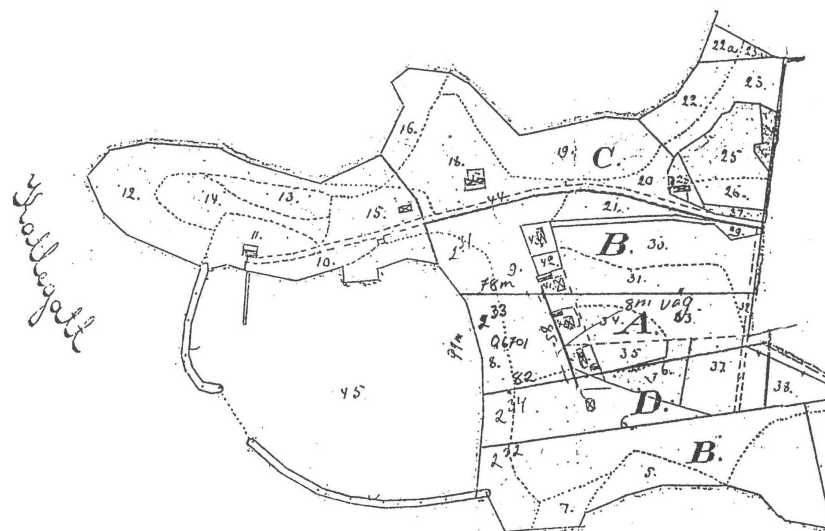

Segelskutor och ekor i hamninloppet. Foto: Carl Widén. Källa: Hallands kulturhistoriska museum

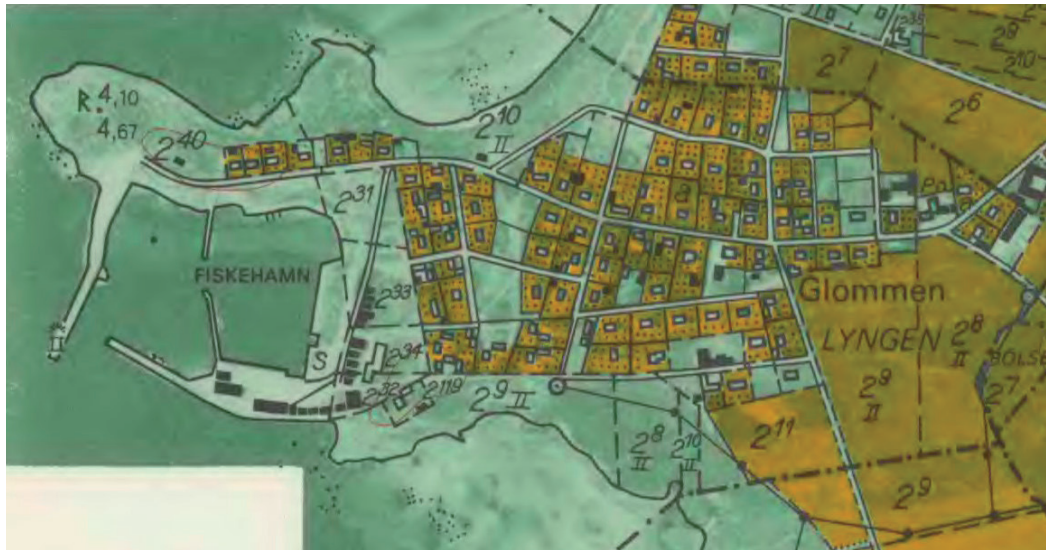
Bebyggelsen kring hamnen

Större delen av bebyggelsen i Glommen har tillkommit från sekelskiftet 1900 och framåt, efter att hamnen anlades. De första husen i området byggdes längs hamnens östra del, idag väster om Båthusvägen. Det tillkom även ett fåtal hus längs vägen ut på Glomudden. De första husen beboddes främst av fiskarfamiljer, men bebyggelsen utökades i samband med hamnbyggnaden 1913. De äldsta byggnaderna utgjorde inga regelrätta gårdar utan var främst låga bostadslängor med tillhörande uthus. Under 1920-talet utvecklades bebyggelsen till att utgöras av tidstypiska egnahemsvillor. Samtliga som bosatte sig i hamnområdet hade kopplingar till hamn, sjöfart och fiske. Efterhand har bebyggelsen förtätats och nya årsringar har tillkommit norrut och österut. Bebyggelsen hade från början träfasader och taken utgjordes av halm och tegel. På 1940-talet kom den så kallade Sidi-plattan, eller eternitfasaderna, vilka var motståndskraftiga mot väder och vind och de flesta hus bekläddes med dessa.

I själva hamnen tillkom så småningom små båthus/fiskebodas för fiskarnas behov. Under andra hälften av 1900-talet anlades en viss industriell verksamhet med koppling till hamnen, bland annat ett trålbinderi och senare också fiskhantering, och i samband med detta uppfördes ett flertal större byggnader av industriell karaktär.

Överst: Karta över hamnen, 1920-tal. Vid denna tid fanns endast ett fåtal hus närmst hamnen. Källa: Glommen: ett fiskeläge och dess omgivningar : en vandring i tid och rum
Nederst: Häradsekonomiska kartan från 1920-talet. Villabebyggelse har börjat växa fram i området.

Ovan: Under mitten av 1900-talet kläddes många av husen i Glommen med eternitplattor, likt många andra kustnära samhällen.

Överst till vänster: Ekonomiska kartan från 1960-talet. Glommen har vuxit österut och bildar en liten tätort.

Nederst till vänster: Flygfoto över hamnen år 1967. Här syns fiskebodarna som är ett viktigt inslag i hamnmiljön.

BESKRIVNING OCH KARAKTÄRISERING

Området

Glommen ligger vid kusten, drygt en mil norr om Falkenberg. Orten sträcker sig från Glommens hamn och en bit norrut längs kustremsan. Bebyggelsen är överlag småskalig och består främst av villabebyggelse från 1900-talet samt inslag av äldre torp och gårdar. Hamnen ligger i ortens sydvästra del och präglas av fiske, bebyggelse tillhörande småindustrier samt småbåtar. Närmst hamnen finns också den äldsta bebyggelsen, vilken efterhand har förtätats och längre västerut består bebyggelsen av allt yngre årsringar.

Orten omges i söder och väster av ett flackt betat kustlandskap med inslag av stenmurar. Den traditionella bebyggelsen längs kusten har bestått av kringbyggda gårdar och enklare torp, och vissa av dessa finns kvar i landskapet tillsammans med ombyggda moderna gårdsmiljöer.

Söder om Glommen har landskapet bevarat sin karaktär av öppna betade strandängar, ett landskap som härrör från tiden före laga skifte då kusten utgjorde utmark åt byarna som låg placerade inåt land. Här ligger även Morups Tänges fyr från 1843 med kringliggande bostäder för fyrpersonalen som utgör ett viktigt landmärke.

Norr om Glommen tar småskalig fritidshusbebyggelse vid.

Ovan: Den mäktiga Glumstenen, flyttblocket som utgjort sjömärke Glommenområdet sedan åtminstone medeltiden.

Överst t.v: I hamnens norra del ligger bryggor för småbåtar.

Nederst t.v: Från hamnen ser man Morups tänge som omges av öppet betat kustlandskap.

Glommens hamn

Hamnen är anlagd på södra sidan av Glomstensudde. Den omges av två pirarmar som är uppbyggda av natursten, kvadersten och betong. Längst ute vid hamninloppet på piren som sträcker sig från udden och söder-ut står en liten fyr. Hamnen har även två inre pirar.

I norr ligger en småbåtshamn med nybyggda fiskebodar som är placerade i tre rader längs vattnet. Dessa har fått en utformning som knyter an till äldre bebyggelse med fasad av faluröd träpanel och med sadeltak av lertegel. I hamnens södra del ligger fiskebåtar. Båtarnas närvaro utgör en väsentlig del av kulturmiljön trots att de inte är fasta objekt. Mellan småbåtshamnen och fiskehamnen finns en liten sträcka naturstrand. Intill den östra kajen har det uppförts en industriell anläggning med koppling till fiskenäringen.

Öster om industrianläggningen ligger en rad med äldre fiskebodar. Samtliga har sadeltak och fasaderna varierar mellan faluröd locklistpanel, eternit och plåt. Samtliga bodar har portar mot hamnen. Den enkla karaktären och variationen av material är karaktäristisk för denna typ av fiskeläge. I anslutning till båtusen finns även en båtuppställningsplats. I hamnens södra del finns en rad med moderna, parvis uppställda fiskebodar, som även dessa anpassats till miljön med faluröd locklistpanel.

Ovan: Fiskebodar på rad i hamnen.

Överst t.v.: I hamnen bedrivs yrkesfiske och fiskebåtar ligger på rad längs kajen.

Nederst t.v.: Vy mot hamninloppet och pirarmarna. Längst ute på piren står en liten fyr.

KULTURHISTORISKT SAMMANHANG OCH VÄRDE

Kulturmiljön i Glommen utgörs av fiskeläget som vuxit upp under 1900-talet, med dess olika årsringar där hamnmiljön samspelar med den intilliggande bostadsbebyggelsen.

Plats med tradition

Glomstenen längst ute på udden omnämns i några av de äldsta skriftliga källorna om Halland och har troligtvis fungerat som sjömärke före fyrens tillkomst. Stenen har inristningar utförda av S P Bexell 1816 och är skyddad som fornlämning. Den utgör ett landmärke och en omistlig symbol för platsen ur både ett lokalt och regionalt perspektiv.

Glommens hamn

Glommens hamn har varit en avgörande faktor för tätortens framväxt och är därför en central del i kulturmiljön. Hamnen speglar 1900-talets fiskenäring och bär årsringar från olika skeenden i platsens utveckling. Det småskaliga kustfiske är idag ovanligt och platsens brukande har därför även höga immateriella kulturvärden. Då fiskarfamiljer har bosatt sig och stannat på orten i flera generationer utgör hamnen fortfarande en stark identitetsskapande faktor i samhället. Hamnen utgör fortfarande en arbetsplats och en mötesplats vilket gör den till en central punkt i orten.

Hamnen år 1970. Foto: AB Flygtrafik/Hallands kulturhistoriska museum

Kulturmiljön tar sig fysiska uttryck i de långa stensatta pirarmarna, fyren, samt fiskeanknuten bebyggelse så som de äldre båthusen/sjöbodarna, vilka bedöms som särskilt värdefulla ur kulturmiljösynpunkt. En karaktärsskapande värdebärare är fiskebåtarna och dess placering längs kajen och på båtuppställningsplatsen. De öppna gräsytorerna bidrar till hamnens enkla och småskaliga uttryck. Glumstenvägen leder genom hela samhället, ned i hamnen och vidare ut mot den mäktiga Glumstenen och utgör ett huvudstråk i orten. Båthusvägen utgör det stråk som förbinder Glumstenvägen med hamnen och här skymtar äldre gatstensbeläggning under asfalten.

Bostadsbebyggelsen

Den småskaliga äldre bostadsbebyggelsen visar på hur fiskare och hamnarbetare bosatte sig intill hamnen. Bebyggelsens närhet och direkta koppling till hamnen är därför av värde. Under mitten av 1900-talet klädde en stor del av bebyggelsen i den tidstypiska eternitplattan som på vissa ställen fortfarande är bevarad. Då denna har blivit mer och mer ovanlig har eternitfasaderna ett högt kulturvärde. De lummiga trädgårdarna med de låga naturstensmurarna har ett miljöskapande värde.

VIKTIGA KARAKTÄRSDRAG

Karaktärsdrag och värdebärare i omgivningen:

- Glumstenen (1)
- Småskalig äldre bostadsbebyggelse närmst hamnen, omgiven av låga stenmurar (2)

Karaktärsdrag och värdebärare i hamnen:

- Heterogen småindustriell miljö som ej upplevs tillrättalagd (hela miljön)
- Hamnens grundstruktur med pirar, kajer och den lilla fyren (3)
- Pågående fiske – ett immateriellt kulturarv med materiella uttryck så som till exempel båtuppsamlingsplats, fiskebåtar (hela miljön)
- Äldre sjöbodrar i olika fasad- och takmaterial – eternit och träpanel (4).
- Äldre väg med underliggande smågatsten (5).
- Enkelhet – öppna grönytor (6)

Viktiga stråk och siktlinjer:

- Glumstenvägen som löper genom samhället ned mot hamnen och Glumstenen. (1).
- Båthusvägen och dess förlängning ned i hamnen (2).
- Från Glumstenvägen kan hamnen, bebyggelsen och Morups tånge upplevas. Denna siktlinje är viktig för upplevelsen av miljön (3).
- Siktlinje från hamnen mot Morups tånge. (4)
- Siktlinje mot hamninloppet och havet. (5)

KÄNSLIGHET OCH TÅLIGHET

Glommen har många årsringar men det är tydligt att den äldsta bebyggelsen koncentreras kring hamnen och att miljön däromkring är kopplad till fiskenäringen.

Hamnen utgör kärnan i kulturmiljön och är en identitetsskapande plats för orten, vilket gör fisket och hamnen känsliga för påtaglig förändring ur ett kulturmiljöperspektiv. Bebyggelsen i hamnen är heterogen och av olika ålder. Detta medför att miljön kan tåla enstaka tillägg som bryter mot den nuvarande bebyggelsens karaktär och utformning, dock är bebyggelsens skala och material av stor vikt för helhetskaraktären. Förändringar och exploatering av stora sammanhängande ytor riskerar att påverka den sammanhängande småskaliga hamnkaraktären.

Miljöns enkelhet som visar på landsbygdens små fiskehamnar är ett viktigt karaktärsdrag och förutom bebyggelsen har därför även vägar och markytor en viss känslighet för förändring.

Viktiga kopplingar för avläsning av det kulturhistoriska sammanhanget utgörs av kontakten mellan hamn, sjöbodan och den äldre bebyggelsen som omger hamnen.

REKOMMENDATIONER FÖR VARSAMHET

- Det är av stor vikt att hamnen även fortsättningsvis får karaktäriseras av fiskeriverksamheten.
- Tillkommande bebyggelse bör utföras som enstaka tillägg, anpassade till småskaligheten. Kopplingen mellan den äldre bebyggelsen och hamnen bör fortsättningsvis vara tydlig.
- Bebyggelsen bör även fortsättningsvis vara i huvudsak småskalig och heterogen till sin karaktär. Lämpliga fasad- och takmaterial är trä och eternitliknande skivor samt lertegeltak.
- Fiskebodarna bör skyddas med rivningsförbud, och varsamhetsbestämmelser.
- Glumstensvägen och Båthusvägens äldre sträckning från Glumstensvägen förbi fiskebodarna bör behållas. Gatstensbeläggningen bör om möjligt tas fram.
- Hänsyn bör tas till äldre betydelsefulla stråk samt viktiga siktlinjer.

Fiskebodarna längs Båthusvägen. På bilden skimtar smågatstenen under asfaltbeläggningen.

Ett av de små eternitklädda bostadshusen som bidrar till områdets karaktär.

KONSEKVENSBEDÖMNING

Sammanfattning av planförslag

Planförslaget innebär att delar av hamnområdet får ändrad användning där nya byggrätter tillskapas. Bostäder som även innefattar tillfällig vistelse möjliggörs i planområdets sydöstra del. Intill den östra kajen planläggs en yta för centrum- och hamnändamål. Användningen centrum kan även innefatta tillfällig vistelse så som hotell. Området söder om denna yta planläggs för hamn och centrum utan möjlighet till tillfällig vistelse. Planområdets norra del planläggs för parkering och tekniska anläggningar. Sjöbodarna beläggs med varsamhetsbestämmelser, men inget rivningsförbud.

Konsekvenser för kulturmiljön

Stora delar av hamnområdet tillskapas nya användningsområden i form av hotell och bostäder vilket innebär att ny bebyggelse ersätter hamnrelaterad bebyggelse av olika ålder. Detta påverkar den idag heterogena karaktären på platsen som kommer att upplevas som mer homogen. Många av de byggnader som ersätts bedöms inte som enstaka objekt ha de egenskaper som krävs för att klassas som särskilt värdefulla enligt plan- och bygglagen (8 kap, §13), men tillsammans har de miljöskapande effekter som bidrar till förståelsen av helhetsmiljön. Då stora ytor i hamnen får nya funktioner kommer områdets karaktär att förändras avsevärt och hamn- och fiskeverksamheten,

som utgör grunden för Glommens utveckling, blir svårare att läsa av. Då ytorna som tas i anspråk av hamnverksamheten blir mindre påverkas också de immateriella kulturvärden hamnen besitter som fiskehamn.

Småskaligheten i miljön påverkas till viss del då tillkommande bostadsbyggnader blir högre än befintlig bebyggelse på platsen. Bebyggelsens fasadmateriell regleras för att anpassas till den befintliga karaktären i området, vilket begränsar de negativa effekterna på kulturmiljön något.

Båthusvägen dras om och den äldre vägsträckningen med delvis synlig smågatsten försvinner. Den nya bebyggelsen medför att kringliggande ytor behöver tas i anspråk och förändras, bland annat tillkommer parkeringsplatser, miljöhus och trädgårdsytor vilket skapar en mer ordnad miljö och försvagar platsens heterogena småindustriella uttryck.

Den visuella kopplingen mellan de äldre småskaliga bebyggelsen och hamnen bryts genom placeringen av nya bostäder i hamnområdet. Det medför att sambandet mellan hamnen och de äldre fiskar- och hamnarbetarbostäderna blir svårare att läsa av och kulturmiljöns sammanhängande karaktär luckras upp.

De äldre bodarna med sina varierade fasader utgör en viktig karaktärsskapare och en väsentlig del av kulturmiljön i hamnen. Dessa beläggs med varsamhetsbestämmelser som reglerar vissa karaktärsdrag, vilket är positivt ur kulturmiljösynpunkt. De för-

ses dock inte med rivningsförbud i planen vilket gör det möjligt att ersätta dessa med nya liknande bodar. Då de, om planen genomförs, kommer att ingå i ett nytt sammanhang och i en mer ordnad helhetsmiljö bedöms risken för rivning att öka. Om bodarna rivs går kulturvärden förlorade och kulturmiljön som helhet försvagas. Bodarna är dock inte skyddade i gällande detaljplan och även i nuläget finns en viss risk för åtgärder som medför negativa konsekvenser för bodarnas kulturvärden.

Sammantaget bedöms planen om den genomförs i sin helhet medföra negativa konsekvenser på hamnens kulturvärden. Kulturmiljöns avläsbarhet försvagas då stora ytor av det nuvarande hamnområdet får förändrad karaktär. De tillkommande varsamhetsbestämmelserna för sjöbodarna är en positiv förändring ur kulturmiljösynpunkt i jämförelse med nuvarande detaljplan som saknar varsamhetsbestämmelser, men dessa riskerar att vara verkningslösa då de inte kombineras med rivningsförbud.

KÄLLOR

Arbin, Staffan von (2017). *En tidigmedeltida fartygs-lämning vid Morups tånge: arkeologisk förundersökning: Morups socken, Falkenbergs kommun, Halland.* Uddevalla: Bohusläns museum

https://www.bohuslansmuseum.se/wp-content/uploads/2017/10/BM_Rapport_2017-19.pdf

Folkesson, Mats (1991). *Bygd att vårda!: kulturmiljövårdsprogram, Falkenbergs kommun.* Falkenberg.

Karlsson, Ingvar (red.) (2006). *Glommen: ett fiskeläge och dess omgivningar: en vandring i tid och rum.* Varberg: Utsikten

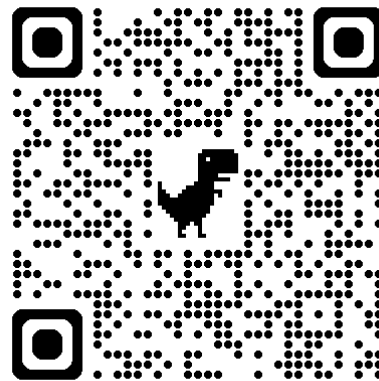

Överst t.h: Denna sjöbod har ursprungligen fungerat som räddningsstation.

Nederst t.h: Hamnens södra del har ett småskaligt, modernt och industriellt uttryck.

Hitta våra rapporter och följ oss på våra sociala medier!

KULTURMILJÖ
HALLAND

EN DEL AV HALLANDS KULTURHISTORISKA MUSEUM

POSTADRESS: TOLLGATAN 7 | 302 32 HALMSTAD | TEL: 035-19 26 00

E-POST: KANSLI@MUSEUMHALLAND.SE | HEMSIDA: WWW.MUSEUMHALLAND.SE